

عنوان مقاله:

بررسی ویژگی های کمی و کیفی پسابهای صنعتی آلاینده آبهای پذیرنده دریای خزر به لحاظ شیمیایی در استان مازندران

محل انتشار:

ششمین همایش علوم و فنون دریایی (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

پریا مرادی - اداره کل حفاظت محیط زیست مازندران

نعمت اله قنبری - اداره کل حفاظت محیط زیست مازندران

خلاصه مقاله:

با توجه به وجود بزرگترین دریاچه جهان در نواحی شمالی کشور که از اهمیت خاص اکولوژیکی و گردشگری برخوردار است و وجود جاذبه های طبیعی و وضعیت توپوگرافی خاص منطقه که به بعد جاذبه های توریستی و اکوتوریستی آن افزوده است موجب گردیده سالانه میلیونها نفر از تمام نقاط کشور و یا جهان برای استفاده از مواهب الهی آن (رودخانه ها و دریا و ...) به این منطقه سفر کنند بنابراین کیفیت پساب خروجی صنایعی که این رودخانه ها و دریا تخلیه می گردند از اهمیت بسزایی برخوردار می باشد بدین منظور در این مقاله به بررسی منابع آلوده کننده حوزه های آبریز دریای خزر پرداخته شده که حدود 90 واحد صنعتی و خدماتی و ... مورد بررسی قرار گرفته اند و پس از تقسیم بندی صنایع در غالب گروه های 9 گانه از ابتدای بهار سال 1384 تا پایان زمستان همان سال کیفیت پساب خروجی این صنایع پس از 251 مورد نمونه برداری و آنالیز نمونه ها به روشهای موجود در استاندارد متد مورد مطالعه قرار گرفته و نتایج حاصل از آزمایش ها تجزیه و تحلیل گردیده است. نتایج حاصل پس از قیاس با حد مجاز تخلیه به آبهای پذیرنده ورودی به دریای خزر نشان می دهد که میزان حداقل COD در غالب این گروه های 9 گانه که شامل صنایع غذایی- شیمیایی و دارویی- فلزی - سلولوزی- نساجی- بیمارستانی - کشتارگاهی- مجتمع های مسکونی و سایر واحدهای خدماتی می باشند بیش از حد استاندارد تعریف شده جهت تخلیه به آبهای پذیرنده می باشد. میزان میانگین و حداکثر COD بدست آمده نشان از شدت آلودگی زیاد و چندین برابر بودن حد مجاز تخلیه به محیط زیست (آبهای پذیرنده) می باشد که در بین آنها صنایع غذایی (فراورده های لبنی) با میزان متوسط $COD=506$ میلیگرم در لیتر و میزان حداکثر $COD=6226$ میلیگرم در لیتر از بیشترین شدت آلودگی و صنایع نساجی (ریسندگی) با میزان متوسط $COD=221$ میلیگرم در لیتر و میزان حداکثر $COD=628$ میلیگرم در لیتر از کمترین شدت آلودگی برخوردار هستند به نظر می رسد اتخاذ تدابیری همچون معرفی واحدها بعنوان صنایع آلوده ساز (اعمال بند ه ماده 3 قانون تجمیع عوارض) اعمال ماده 71 و 20 قانون برنامه چهارم توسعه (بند ج ماده 104 و ماده 134 قانون برنامه سوم توسعه موضوع جرایم زیست محیطی) تا کتون نتوانسته است نقش آنچنانی در جلوگیری از ایجاد آلودگی های زیست محیطی توسط واحدهای آلاینده داشته باشد لذا برخوردی جدی تر و مدبرانه تر با اینگونه واحدهای آلاینده که بعنوان تهدیدی جدی برای محیط زیست محیطی بخصوص آبریان حوزه های آبریز و در نهایت دریای خزر محسوب می گردند ضرورت پیدا می کند.

کلمات کلیدی:

صنایع ، آلاینده ، رودخانه ، دریای خزر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/5051>

